Orędownik Urzędowy
POWIATU MORSKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby przynajmniej raz w tygodniu. — Przedpłata miesięczna 2 złote — Poszczególny :—: numer 0,60 zł. :—:

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 0,80 zł od jednołamowego wiersza drobnego druku, reklamy 1,20 zł od :—: wiersza. :—:

Redakcja: Wydział Powiatowy w Pucku. — Drukiem „Gazety Kaszubskiej" w Wejherowie.

Nr. 51 | **Puck, środa, dnia 28 grudnia 1927 r.** | **Rok 1**

Treść:

360.

Rozporządzenie Prezydenta Rzplitej
z dnia 3 grudnia 1927 r.
o prawie łowieckiem.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzplitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Postanowienia wstępne.

Art. 1. W rozumieniu rozporządzenia niniejszego wyraz „zwierzyna" oznacza dzikie zwierzęta łowne, któremi są:

a) żubry, łosie, jelenie, daniele, sarny, kozice, dziki, bobry, świstaki, zające (szaraki i bielaki), króliki, wiewiórki, niedźwiedzie, rysie, żbiki, wilki, lisy, borsuki, kuny leśne (tumaki), kuny domowe (kamionki), tchórze, gronostaje, łasice, wydry, norki;

b) głuszce, cietrzewie, jarząbki, pardwy, kuropatwy, przepiórki, bażanty, dropie, dropie-kamionki (strepety), żórawie, czarne bociany, czaple, słonki, dubelty, bekasy, bekasiki, kulony i kuliki, bataljony, derkacze, łyski, nurki, czajki, dzikie łabędzie, dzikie gęsi i dzikie kaczki oraz wszelkie inne ptactwo błotne i wodne, dzikie gołębie, drozdy, kwiczoły, paszkoty, jako też ptaki krukowate i drapieżne.

Ponadto Minister Rolnictwa może uznać w drodze rozporządzenia inne jeszcze gatunki zwierząt dzikich za zwierzęta łowne.

Art. 2. Przez „polowanie" rozporządzenie niniejsze rozumie przywłaszczanie zwierzyny oraz jej części użytecznych i płodów, tropienie, ściganie, łowienie zwierzyny, strzelanie do niej i inne czynności podobne, zmierzające do jej przywłaszczenia.

Powyższe czynności wykonywane w miejscach ogrodzonych, z których zwierzyna wydostać się nie może (zwierzyńcach) i bażantarniach nie są polowaniem w rozumieniu rozporządzenia niniejszego.

Art. 3. Hodowanie zwierzyny należy wyłącznie do właściciela polowania.

Rozdział I.

O polowaniu.

Art. 4. Polowanie związane jest z własnością gruntu i należy do właściciela gruntu.

Domniemywa się, że własność gruntu nie jest obciążona prawem polowania na rzecz innych osób. Kto twierdzi, że ma na cudzym gruncie prawo polowania w całości lub co do pewnych gatunków zwierzyny, albo z innemi ograniczeniami, winien jest twierdzenie swoje udowodnić.

Po wejściu w życie rozporządzenia niniejszego obciążenie własności gruntu prawem polowania nie może być ustanawiane; akty temu przeciwne są nieważne.

Art. 5. Właściciel gruntu może ciążące na jego własności prawo polowania wykupić za cenę równą iloczynowi z pomnożenia sumy średniego czystego dochodu rocznego z polowania przez liczbę dwadzieścia.

Jeżeli właściciel prawa polowania nie zgodzi się na wykup lub cenę wykupu, właściciel gruntu może żądać od właściwego sądu ustalenia ceny wykupu oraz, po uiszczeniu tej ceny, zwolnienia gruntu od obciążającego go prawa polowania.

Rozdział II.

O użytkowaniu polowania.

Art. 6. Właściciel polowania może użytkować je samodzielnie, jeżeli obszar gruntu na którym ma polowanie, jest nie mniejszy od stu hektarów ciągłej powierzchni. Obszar taki po zarejestrowaniu go przez właściwego starostę stanowi

obwód łowiecki własny.

Obszary lasów państwowych, uznane przez zarząd lasów państwowych za odpowiadające wymaganiom ustępu pierwszego, stanowią obwody łowieckie własne Państwa.

Obwód łowiecki własny powstaje na czas nieoznaczony i istnieje tak długo, jak tego sobie życzy właściciel, a jeżeli polowanie zostało wypuszczone w dzierżawę — najkrócej do końca terminu dzierżawy.

Art. 7. Jeżeli obszar polowania nie stanowi obwodu łowieckiego własnego, właściciel tego polowania może użytkować je jedynie łącznie z właścicielami innych obszarów polowania na obszarze nie mniejszym od stu hektarów ciągłej powierzchni. Obszar taki po zarejestrowaniu go przez właściwego starostę stanowi obwód łowiecki wspólny.

Art. 8. Obwód łowiecki wspólny winien być tworzony w ten sposób, ażeby obejmował cały obszar gminy po wyłączeniu obszarów obwodów łowieckich własnych, jeżeli nie zajdą wypadki przewidziane niżej.

Gdy obszar gminy po wyłączeniu obszarów obwodów łowieckich własnych zawiera co najmniej tysiąc hektatów ciągłej powierzchni, można w obrębie tej gminy utworzyć kilka obwodów łowieckich wspólnych, z których każdy winien mieć co najmniej pięćset hektarów ciągłej powierzchni.

Gdy obszar gminy po wyłączeniu obszarów obwodów łowieckich własnych nie stanowi ciągłej powierzchni, lecz składa się z kilku nieprzylegających do siebie obszarów, z których każdy obejmuje co najmniej sto hektarów, z każdego z tych obszarów może być utworzony osobny obwód łowiecki wspólny.

Gdy gmina składa się z pewnej liczby wsi (kolonij, zaścianków), to z wsi, które po wyłączeniu obszarów obwodów łowieckich własnych mają co najmniej po dwieście pięćdziesiąt hektarów ciągłej powierzchni, mogą być tworzone osobne obwody łowieckie wspólne.

W wypadkach przewidzianego wyżej tworzenia kilku obwodów łowieckich wspólnych w obrębie jednej gminy należy je tworzyć w ten sposób, ażeby obszary tych obwodów łącznie obejmowały cały obszar gminy po wyłączeniu obszarów obwodów łowieckich własnych.

Art. 9. Obwód łowiecki wspólny może być utworzony z obszarów kilku gmin po wyłączeniu obszarów obwodów łowieckich własnych, jeżeli za utworzeniem takiego obwodu wypowiedzą się w każdej z nich właściciele gruntów, stanowiących więcej niż połowę obszaru.

Art. 10. Właściciel polowania, które ze względu na swoje położenie nie może być włączone do obwodu łowieckiego wspólnego w tej samej gminie i nie odpowiada warunkom utworzenia obwodu łowieckiego własnego, może swoje polowanie przyłączyć do obwodu łowieckiego wspólnego innej gminy, z którym tworzy ono obszar ciągłej powierzchni, lub wypuścić je w dzierżawę właścicielowi przylegającego obwodu łowieckiego własnego, albo też wziąć w dzierżawę przylegający obwód łowiecki własny i użytkować swoje polowanie łącznie z polowaniem w tym obwodzie.

Art. 11. Wody publiczne, drogi publiczne lądowe i wodne oraz tory kolejowe, jak również cudze drogi prywatne, na których właściciel gruntów drogą przedzielonych ma służebność przechodu, nie stanowią przerwy w ciągłości powierzchni, obszaru ich jednak nie wlicza się do obszaru tworzonego obwodu łowieckiego i nie mogą one stanowić osobnych obwodów łowieckich.

Art. 12. Obwód łowiecki powstaje po upływie miesiąca od dnia zgłoszenia go przez właściciela lub właścicieli gruntów w jego skład wchodzących do właściwego starosty. Starosta w ciągu miesiąca odmówi zarejestrowania, jeżeli zgłoszenie nie odpowiada przepisom art. 6—11. Przepis ten nie dotyczy obwowód łowieckich własnych Państwa, utworzonych z obszarów lasów państw. (ustęp 2 art. 6).

Jeżeli zarejestrowany obwód łowiecki z jakichkolwiek powodów przestanie odpowiadać warunkom wymienionym w art. 6—11, starosta poweźmie decyzję o zniesieniu obwodu.

Art. 13. Jeżeli utworzeniu wspólnego obwodu łowieckiego (art. 7 i 8) sprzeciwiają się właściciele gruntów stanowiących mniej niż połowę obszaru niezbędnego do utworzenia obwodu, to na wniosek właścicieli gruntów stanowiących więcej niż połowę tego obszaru obwód wspólny będzie utworzony.

Przewidziany w ustępie pierwszym wniosek wyrażony być ma w zgłoszeniu wspólnego obwodu łowieckiego ze szczegółowem wymienieniem gruntów i ich właścicieli, którzy należeć będą do spółki łowieckiej obwodu (art. 14), oraz ze wskazaniem gruntów, których właściciele sprzeciwiają się utworzeniu wspólnego obwodu łowieckiego.

Art. 14. Właściciele gruntów objętych wspólnym obwodem łowieckim stanowią spółkę łowiecką, która posiada osobowość prawną.

Spółka działa na podstawie statutu nadanego jej przez starostę jednocześnie z zarejestrowaniem obwodu łowieckiego według wzoru ustalonego rozp. Ministra Rolnictwa, wydanem w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 15. Zgłoszenie obwodu łowieckiego ma być dokonywane za pośrednictwem zarządu gminy, który stwierdzi, czy wiadomości podane w zgłoszeniu są zgodne z rzeczywistością oraz zaświadczy tożsamość osób podpisanych. Zgłoszenie to sprawdzone i zaświadczone zarząd gminy przesyła staroście.

Art. 16. Jeżeli obwód łowiecki obejmuje grunty znajdujące się w granicach nie jednej gminy, zgłoszenie następuje za pośrednictwem zarządu każdej gminy, w której leży część zgłaszanego obwodu.

Jeżeli obwód łowiecki obejmuje grunty znajdujące się w granicach nie jednego powiatu, obwód ma być zgłoszony do wszystkich właściwych starostów, zarejestrowany zaś przez starostę tego powiatu, w którym leży największa część zgłaszanego obwodu.

Art. 17. Obwód łowiecki wspólny może być utworzony na czas nie krótszy od lat 6-ciu, po wypuszczeniu go zaś w dzierżawę istnieje co najmniej do końca terminu dzierżawy. Zarząd spółki łowieckiej obwodu pełni swe obowiązki w ciągu lat sześciu, poczem, o ile obwód łowiecki wspól-

ny i jego spółka nadal mają istnieć, wybrany będzie nowy zarząd.

Art. 18. Polowanie może być wypuszczone w dzierżawę na czas nie krótszy od lat sześciu. Umowa zawarta na czas krótszy jest nieważna.

Art. 19. Przy wyborach zarządu i rozstrzyganiu innych spraw spółki na walnych zgromadzeniach wspólnicy posiadają ilość głosów zależną od obszaru ich posiadłości w ten sposób, że obszar do dwóch hektarów uprawnia do jednego głosu i każde następne pełne 2 hektary uprawniają do jednego głosu więcej, żaden jednak spólnik nie może posiadać głosów więcej niż o 1 mniej od pozostałej liczby głosów.

Art. 20. Spółka łowiecka może użytkować polowanie w obwodzie łowieckim wspólnym jedynie przez wypuszczenie polowania w dzierżawę.

Podział dochodu spółki uskutecznia corocznie zarząd stosowie do obszaru gruntu należącego do poszczególnych spólników.

Przeznaczenie części dochodu na cele ochrony łowiectwa, w szczególności na utrzymanie straży łowieckiej (art. 22), jak również na cele hodowlane należy do zakresu działania walnego zgromadzenia członków spółki i następuje w drodze uchwały powziętej zwykłą większością głosów. Przeznaczenie dochodu na inny cel wymaga zgody wszystkich członków spółki.

Art. 21. Do zakresu działania walnego zgromadzenia członków spółki należy również powzięcie uchwały co do zniesienia obwodu i rozwiązania spółki po upływie lat 6-ciu od ich utworzenia, jeżeli były utworzone na czas dłuższy.

Art. 22. Właściciele obwodów łowieckich własnych, spółki łowieckie obwodów łowieckich wspólnych i dzierżawcy polowania mogą na swój koszt ustanawiać straż łowiecką.

Strażnikami łowieckimi mogą być osoby pełnoletnie, własnowolne, będące obywatelami polskimi, nie karane za zbrodnie, występki pochodzące z chęci zysku, ani też za przekroczenia przewidziane w artykułach 77—80 rozporządzenia niniejszego i które czynią zadość warunkom potrzebnym do uzyskania pozwolenia na broń.

Art. 23. Strażnik łowiecki winien być zatwierdzony i zaprzysiężony przez starostę według przepisanej roty.

Po zaprzysiężeniu strażnik łowiecki otrzymuje stosowne zaświadczenie i oznakę, którą winien nosić przy pełnieniu obowiązków.

Rotę przysięgi oraz wzór oznaki ustali rozporządzenie Ministra Rolnictwa, wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Jeżeli strażnik łowiecki przestanie odpowiadać warunkom przewidzianym w artykule 22, starosta pozbawi go uprawnień strażnika łowieckiego oraz zarządzi odebranie wydanego zaświadczenia i oznaki.

Art. 24. Strażnik łowiecki obowiązany jest czuwać nad przestrzeganiem przepisów rozporządzenia niniejszego o ochronie łowiectwa i donosić władzy o wszelkich dostrzeżonych naruszeniach.

Strażnik łowiecki, pełniąc służbę, może:

a) żądać od osób spotkanych w obwodzie łowieckim z bronią palną, narzędziami łowieckiemi lub lub zwierzyną okazania karty łowieckiej, a jeżeli polują, również pisemnej zgody właściciela lub dzierżawcy polowania;
b) odbierać za pokwitowaniem broń palną, inne narzędzia łowieckie i zwierzynę osobom spotkanym w obwodzie łowieckim, a nie posiadającym karty łowieckiej, oraz osobom polującym w obwodzie bez posiadania pisemnej zgody właściciela lub dzierżawcy polowania;
c) zatrzymywać i przekazywać właściwej władzy osoby, których tożsamości i miejsca zamieszkania nie można ustalić, a które zastał w powierzonym jego pieczy obwodzie łowieckim na popełnianiu jednego z przekroczeń przewidzianych w artykułach 75—79 rozporządzenia niniejszego lub które spotkał w obwodzie z bronią palną, innemi narzędziami łowieckiemi albo ze zwierzyną, a osoby te posiadania tych przedmiotów usprawiedliwić nie mogą.

Strażnik łowiecki obowiązany jest odebraną broń i narzędzia łowieckie wraz z doniesieniem karnem doręczyć w ciągu dwudziestu czterech godzin najbliższemu posterunkowi policji, zwierzynę zaś oddać właścicielowi lub dzierżawcy polowania.

Rozdział III.

O ochronie łowiectwa.

1. O kartach łowieckich.

Art. 25. Nie wolno polować bez posiadania karty łowieckiej, wydanej przez właściwą władzę. Karta łowiecka ma zawierać oznaczenie czasu jej ważności oraz wymienienie osoby uprawnionej do polowania.

Karty łowieckie wydaje się na okresy: czternastodniowy, jednoroczny i trzyletni, przyczem dwa ostatnie okresy liczy się od dnia pierwszego marca.

Art. 26. Uprawnieni do polowania winni w czasie polowania mieć kartę łowiecką przy sobie.

Art. 27. Karty łowieckie wydaje się osobom uprawnionym do polowania z tytułu posiadania obwodu łowieckiego własnego, z tytułu wzięcia polowania w dzierżawę lub też z tytułu uzyskania pisemnego zezwolenia właściciela lub dzierżawcy polowania. Czas ważności pisemnego zezwolenia należy w niem oznaczyć.

Właściciel lub dzierżawca polowania może wydać taką ilość pisemnych zezwoleń, aby na każdego posiadacza zezwolenia przypadało conajmniej pięćdziesiąt hektarów powierzchni obwodu łowieckiego.

Art. 28. Wydania karty łowieckiej należy odmówić osobom:

1) które nie czynią zadość warunkom potrzebnym do uzyskania pozwolenia na broń;

2) które w ciągu ostatnich lat dziesięciu były karane za popełnienie zbrodni lub występku pochodzącego z chęci zysku;

3) które w ciągu ostatnich lat pięciu były karane z mocy artykułów 77—79 rozporządzenia niniejszego.

Art. 29. Wydania karty łowieckiej można odmówić osobom, które w ciągu ostatnich lat

pięciu były karane z mocy artykułów 75 i 76 rozporządzenia niniejszego.

Art. 30. Jeżeli po wydaniu karty łowieckiej wyjdą najaw okoliczności wyszczególnione w art. 28, kartę łowiecką należy unieważnić i odebrać, można zaś to uczynić, gdy wyjdą najaw okoliczności, wyszczególnione w art. 29.

Art. 31. Jeżeli dzierżawca polowania nie może otrzymać karty łowieckiej lub zostanie jej pozbawiony, umowę dzierżawną należy uznać za rozwiązaną z winy dzierżawcy.

Art. 32. Cudzoziemiec posiadający zezwolenie na pobyt w Polsce na czas nie krótszy od jednego roku może otrzymać kartę łowiecką narówni z obywatelem polskim.

Cudzoziemiec posiadający zezwolenie na pobyt w Polsce krótszy od jednego roku może otrzymać kartę łowiecką za poręczeniem obywatela polskiego, który sam posiada warunki do uzyskania takiej karty. Władzą właściwą do wydania karty łowieckiej cudzoziemcowi w tym wypadku jest władza właściwa dla poręczyciela.

Poręczyciel odpowiada majątkowo za grzywny nałożone na cudzoziemca za przekroczenia przewidziane w rozporządzeniu niniejszem.

Minister Rolnictwa może wydać kartę łowiecką cudzoziemcowi bez poręczenia obywatela polskiego.

Dla przedstawicieli państw obcych oraz członków dyplomatycznych misyj zagranicznych legitymacja, wydana przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych, zastępuje kartę łowiecką.

Postanowienia powyższe stosuje się z zastrzeżeniem wzajemności.

Art. 33. Karty łowieckie wydają starostowie tych powiatów, w których osoby ubiegające się o wydanie kart i uprawnione do polowania zamieszkują.

Karty łowieckie ważne są na obszarze całego Państwa.

Formę kart łowieckich ustali Minister Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 34. Za wydanie karty łowieckiej pobiera się, oprócz opłat stemplowych przewidzianych w przepisach obowiązujących, za kartę czternastodniową złotych dwa, za kartę roczną złotych dziesięć i za kartę trzyletnią złotych trzydzieści. Opłaty te wpływają na dochód Ministerstwa Rolnictwa.

Funkcjonarjusze zarządu lasów państwowych otrzymują karty łowieckie bezpłatnie.

2. O ochronie polowania.

Art. 35. Nie wolno nikomu chodzić ze strzelbą lub innemi narzędziami, do łowienia zwierzyny po cudzych gruntach, jeżeli nie stanowią one obwodu łowieckiego, na którym chodzącemu służy polowanie.

Przepis powyższy nie stosuje się do tych przedstawicieli władzy państwowej, którzy w myśl przepisów obowiązujących winni być przy spełnianiu swych czynności uzbrojeni w broń palną, a przebywają w obwodzie łowieckim w charakterze urzędowym.

Art. 36. Uprawniony do polowania może zatrzymać cudzego psa myśliwskiego włóczącego się w obwodzie łowieckim; w razie zatrzymania psa winien zawiadomić właściciela, jeśli zaś nie zna jego adresu, zarząd gminy, na której obszarze pies został zatrzymany.

W razie odebrania psa przez właściciela uprawniony do polowania może żądać zwrotu kosztów utrzymania psa i wynagrodzenia szkód wyrządzonych przez psa w obwodzie łowieckim.

Za psy myśliwskie uważać należy: psy legawe, gończe, charty, jamniki, foksterjery, tropowce (posokowce), płochacze (spaniele), a także inne psy używane do polowań na niedźwiedzie i na dziki.

Art. 37. Uprawniony do polowania może zabijać psy niemyśliwskie i koty włóczące się w obwodzie łowieckim w odległości nie bliższej niż trzysta metrów od zabudowań gospodarskich lub trzydzieści od drogi publicznej.

Art. 38. Uprawnienia przewidziane w artykułach 36 i 37 służą również właścicielowi gruntu, nieuprawnionemu do użytkowania polowania samodzielnie, na obszarze jego gruntu.

Art. 39. Psów znajdujących się przy ich właścicielach lub domownikach właścicieli nie uważa się za psy włóczące się.

Art. 40. Podbieranie jaj, wybieranie piskląt i niszczenie gniazd ptaków jest wzbronione. Przepis ten nie dotyczy jaj i gniazd ptaków wymienionych w art. 50.

3. O niedozwolonych sposobach łowienia zwierząt.

Art. 41. Zabrania się łowienia zwierząt przy pomocy trutek, wnyków, samostrzałów, dołów-ostrokołów, lepu, ziarna rozmoczonego w spirytusie, żelaz, potrzasków, sideł, pułapek i innych podobnych środków.

Czyni się wyjątek co do zwierząt wymienionych w art. 50 i co do zwierząt uznanych z mocy przepisów prawa rybackiego za szkodliwe dla rybołóstwa, które to zwierzęta wolno chwytać w żelaza, potrzaski, sidła i pułapki, jak również co do łowienia zwierząt dla celów naukowych i hodowlanych, przewidzianego w ustępie trzecim art 51.

4. O ograniczeniach polowania i o czasie ochronnym.

Art. 42. Zabrania się polować podczas nabożeństwa w niedziele i uroczyste święta w odległości mniejszej niż dwa kilometry od świątyni.

Art. 43. Nie wolno polować w odległości mniejszej niż sto metrów od cudzych zabudowań mieszkalnych, jak również na cmentarzach.

Art. 44. Nie wolno polować na przelotne ptactwo łowne na wybrzeżu morskiem w pasie kilometrowej szerokości.

Art. 45. Zabrania się polować z chartami lub psami gończemi w obwodzie łowieckim mniejszym od dwu tysięcy hektarów.

Art. 46. Polonowanie na łosie byki, a w województwach lwowskiem i stanisławowskiem na jelenie byki dopuszczalne jest jedynie w obwodach łowieckich o powierzchni co najmniej tysiąca hektarów.

Art. 47. Nie wolno polować w czasie między zachodem a wschodem słońca. Wyjątek stanowi polowanie na słonki w czasie ciągu, na głuszce i cietrzewie w czasie toku, na łosie i jelenie na rykowisku, na kaczki na zlotach i przelotach oraz na dziki, wilki; lisy i wydry na czatach.

Art. 48. Zabrania się polować na żubry, bobry, kozice, świstaki, na samice i cielęta: łosia, jelenia, daniela, na sarny-kozy i koźlęta, na niedźwiedzice od niedźwiedziątek, na głuszce-kury, bażanty-kury, czarne bociany oraz w województwach: pomorskiem, poznańskiem, warszawskiem, łódzkiem, kieleckiem, lubelskiem, krakowskiem, lwowskiem, tarnopolskiem i stanisławowskiem na cietrzewie-kury.

Za cielęta: łosia, jelenia, daniela i koźlęta sarny uważa się młode zwierzęta tych gatunków w czasie do końca lutego następnego roku po ich urodzeniu.

Art. 49. Zabrania się polować w czasie niżej oznaczonym (czas ochronny) na zwierzęta następujące:

łosie-byki	w czasie	od 15 grudnia do 31 sierpnia,
jelenie-byki, daniele-rogacze	„ „	od 1 listopada do 31 sierpnia,
sarny-kozły w województwach poznańskiem i pomorskiem	„ „	od 1 stycznia do 15 maja,
w województwach zaś pozostałych	„ „	od 1 lutego do 20 kwietnia,
zające-szaraki w województwach poznańskiem i pomorskiem	„ „	od 15 stycznia do 30 września,
w województwach zaś pozostałych	„ „	od 1 lutego do 30 września,
zające-bielaki	„ „	od 15 lutego do 31 października,
borsuki	„ „	od 1 grudnia do 31 sierpnia,
wiewiórki	„ „	od 1 marca do 31 października,
głuszce-koguty	„ „	od 15 maja do 15 marca,
cietrzewie-koguty	„ „	od 1 czerwca do 15 sierpnia,
cietrzewie-kury w województwach wileńskiem, nowogródzkiem, białostockiem, poleskiem i wołyńskiem	„ „	od 15 września do 15 sierpnia,
jarząbki	„ „	od 1 lutego do 15 sierpnia,
pardwy	„ „	od 1 lutego do 15 sierpnia,
bażanty-koguty	„ „	od 1 lutego do 31 sierpnia,
kuropatwy w województwach wileńskiem, nowogródzkiem, białostockiem, poleskiem i wołyńskiem	„ „	od 1 listopada do 31 sierpnia,
w województwach zaś pozostałych	„ „	od 1 grudnia do 31 sierpnia,
przepiórki		od przylotu do 31 sierpnia,
słonki		od 15 maja do 15 sierpnia,
bataljony		od 1 czerwca do 10 lipca,
dzikie kaczory		od 1 czerwca do 10 lipca,
dzike kaczki (samice i młode) oraz inne ptactwo wodne i błotne	„ „	od 1 marca do 10 lipca,
dzikie łabędzie i dzikie gęsi	„ „	od 15 maja do 31 lipca,
dropie, dropie-kamionki (strepety), dzikie gołębie, drozdy, kwiczoły, paszkoty	„ „	od 1 lutego do 15 sierpnia,
ptaki krukowate i drapieżne z wyjątkiem jastrzębi-gołębiarzy, krogulców, wron i srok	„ „	od 1 lutego do 15 sierpnia.

Art. 50. Przez cały rok wolno polować na: wilki, wydry, kuny domowe (kamionki), tchórze, gronostaje, łasice, króliki, jastrzębie-gołębiarze, krogólce, sroki i wrony oraz podbierać jaja, wybierać pisklęta i niszczyć gniazda wymienionych ptaków.

Zwierzęta wymienione w ustępie poprzednim może zabijać i chwytać każdy na własnym gruncie w obrębie swojej zagrody i w bezpośredniem jej sąsiedztwie aż do stu metrów odległości od zabudowań.

Art. 51. Rada Ministrów na wniosek Ministra Rolnictwa może wprowadzić w drodze rozporządzenia czas ochronny dla dzików.

Minister Rolnictwa może w drodze rozporządzenia na oznaczony w niem okres czasu na obszarze całego Państwa lub jego części:

a) rozszerzać czas ochronny dla zwierząt wymienionych w art. 49;
b) zabraniać całkowicie polowania na niektóre ze zwierząt wymienionych w art. 49;
c) zezwalać na polowanie na zwierzęta wymienione w art. 48 z wyjątkiem żubra i bobra;
d) zezwalać na używanie środków zakazanych artykułem 41 w celu zwalczania zwierząt wymienionych w art. 50;
e) wprowadzać czas ochronny dla niedźwiedzi,

rysi i żbików, lisów, kun leśnych (tumaków), norek i orłów.

Nadto Minister Rolnictwa może:

a) w drodze rozporządzenia wprowadzać czas ochronny dla zwierząt uznanych na podstawie ustępu ostatniego art. 1 za zwierzęta łowne;

b) zezwalać na odstrzał zwierząt wymienionych w art. 49 albo ich łowienie środkami nieraniącemi w każdym czasie dla celów naukowych lub hodowlanych.

Uprawnienia zawarte w punktach a), d) i e) ustępu drugiego oraz w odniesieniu do sarn-kóz uprawnienie zawarte w punkcie c) tego ustępu Minister Rolnictwa może w drodze rozporządzenia przekazywać wojewodom.

Art. 52. Wojewoda ogłasza corocznie w grudniu w dzienniku urzędowym wykaz czasów ochronnych obowiązujących w roku następnym.

Art. 53. Po upływie dziesięciu dni od rozpoczęcia czasu ochronnego sprzedawanie, kupowanie, przewożenie i przenoszenie objętej ochroną zwierzyny oraz świeżych skór tej zwierzyny, jak również podawanie takiej zwierzyny w jadłodajniach jest wzbronione.

Wyjątkowo można przewozić lub przenosić zwierzynę ze zwierzyńców i bażantarni, jeżeli się ma pisemne zaświadczenie ich właściciela, że zwierzyna stamtąd pochodzi, i w zaświadczeniu wskazano miejsce jej przeznaczenia.

5. O wprowadzaniu nowych gatunków zwierzyny.

Art. 54. Wprowadzanie w celu hodowli nowych gatunków zwierzyny wymaga zezwolenia Ministra Rolnictwa.

Rozdział IV.

O wynagradzaniu szkód łowieckich i o ochronie od tych szkód.

1. O wynagradzaniu szkód wyrządzonych przez zwierzynę i szkód czynionych podczas polowania.

Art. 55. Szkody, wyrządzane w uprawach i plonach rolnych przez dziki, jelenie, daniele i sarny, obowiązany jest wynagradzać właściciel obwodu łowieckiego, w którym zwierzyna wyrządzająca szkodę ma przypuszczalnie swoją ostoję, lub dzierżawca, jeżeli polowanie w obwodzie łowieckim jest wypuszczone w dzierżawę.

Jeżeli zwierzyna wyrządzająca szkodę ma przypuszczalnie swoją ostoję w kilku obwodach łowieckich, właściciele (dzierżawcy) tych obwodów odpowiadają solidarnie.

Art. 56. Jeżeli zwierzęta wymienione w artykule poprzednim wyrządzające szkodę w uprawach i plonach rolnych mają swoją ostoję na gruntach nie wchodzących do obwodu łowieckiego, obowiązek wynagrodzenia szkody ciąży na właścicielach tych gruntów na zasadach art. 55.

Art. 57. Uprawniony do polowania ma obowiązek wynagradzania szkód uczynionych przy wykonywaniu polowania przez niego samego, przez jego gości, służbę i najemników.

Art. 58. Jeżeli poszkodowany chce wynagrodzenia szkody dochodzić, winien w ciągu dni trzech po jej dostrzeżeniu żądanie wynagrodzenia zgłosić obowiązanemu do wynagrodzenia oraz wójtowi (naczelnikowi, sołtysowi) gminy, w której granicach leży grunt z wyrządzoną w uprawach i plonach rolnych szkodą.

Art. 59. Wójt, otrzymawszy zgłoszenie, winien przed upływem następnych trzech dni wdrożyć postępowanie ugodowe, wzywając strony do urzędu gminnego na dzień następny i skłaniać je do zawarcia ugody. Jeżeli ugoda w dniu tym lub w ciągu dalszych trzech dni zawarta nie zostanie, wójt stwierdzi bezskuteczność postępowania ugodowego i przekaże sprawę natychmiast przewodniczącemu sądu rozjemczego do spraw o wynagradzanie szkód łowieckich.

Art. 60. Sąd rozjemczy do spraw o wynagradzanie szkód łowieckich składa się z przewodniczącego oraz z dwóch członków wybranych po jednym przez każdą stronę.

Przewodniczącego sądu rozjemczego oraz niezbędną ilość zastępców przewodniczącego w miarę potrzeby dla każdej gminy mianuje na lat trzy starosta na wniosek wydziału powiatowego. Przewodniczący sądu rozjemczego i jego zastępcy winni być zaprzysiężeni przez starostę według roty przewidzianej w przepisach obowiązujących dla sędziów.

Zastępcy pełnią obowiązki przewodniczącego kolejno, gdy przewodniczący z ważnych przyczyn obowiązków swoich wykonywać nie może.

Art. 61. Po otrzymaniu sprawy o wynagrodzenie szkody łowieckiej przewodniczący sądu rozjemczego wzywa obie strony do wyznaczenia w ciągu dni trzech po jednym przedstawicielu i zawiadamia zarazem o miejscu i czasie pierwszego zebrania sądu rozjemczego.

Jeżeli strona nie wyznaczy przedstawiciela lub ten się nie zgłosi, wyznaczy go przewodniczący.

Art. 62. Sąd rozjemczy niezwłocznie po pierwszem zebraniu się przeprowadzi zbadanie szkody na miejscu.

O czasie badania przewodniczący zawiadomi strony tak wcześnie, aby mogły być przy badaniu obecne.

Art. 63. Sąd rozjemczy przed wydaniem orzeczenia skłania strony do zawarcia ugody, jeżeli zaś ugoda nie nastąpi, orzeka według sumienia o istnieniu i rozmiarach szkody oraz o wysokości należnego wynagrodzenia. Sąd rozjemczy może przesłuchiwać świadków i biegłych bez przysięgi.

Gdy sąd rozjemczy uzna, iż przed nadejściem pory zbioru plonów nie można określić wysokości wynagrodzenia lub gdy którakolwiek ze stron domagać się będzie ustalenia tej wysokości dopiero z nadejściem pory powyższej, orzeczenie zapada jedynie co do istnienia i rozmiarów szkody, co zaś do wysokości szkody i należnego wynagrodzenia zostaje odłożone do nadejścia pory zbioru plonów.

Art. 64. Przewodniczący sądu rozjemczego lub jego czynny w sprawie zastępca nie może pozostawać do stron lub ich przedstawicieli w stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa aż

do czwartego stopnia włącznie, przełożeństwa lub zależności, albo też być wspólnikiem przedsiębiorstwa lub gospodarstwa prywatnego jednej ze stron. Przewodniczący lub jego czynny w sprawie zastępca obowiązany jest z urzędu baczyć, czy przeszkoda powyższa nie zachodzi i w razie jej dostrzeżenia oddać przewodnictwo następnemu z kolei zastępcy, co do którego przeszkoda nie zachodzi.

Jeżeli przewodniczący lub jego czynny w sprawie zastępca z powodu przeszkody powyższej sam się nie wyłączy, może być wyłączony przez stronę.

Art. 65. Orzeczenie sądu rozjemczego zawierać będzie postanowienie o kosztach postępowania.

Do kosztów postępowania wliczać można jedynie wydatki gotówką poczynione przez przewodniczącego na powiadamianie stron, na przejazd do miejsca szkody i na materjały pisemne oraz poczynione przez sąd na opłacenie biegłych, jeżeli sąd ich wzywał.

Art. 66. Jeżeli sąd rozjemczy nie stwierdzi szkody i wynagrodzenia nie przyzna, koszty postępowania poniesie strona domagająca się wynagrodzenia szkody.

Jeżeli sąd rozjemczy przyzna wynagrodzenie wyższe od dawanego w postępowaniu ugodowem, koszty postępowania poniesie strona obowiązana do wynagrodzenia.

Jeżeli sąd rozjemczy przyzna wynagrodzenie równe lub mniejsze od dawanego w postępowaniu ugodowem, koszty postępowania poniesie strona uprawniona do wynagrodzenia lub strony obie wedle orzeczenia sądu zależnie od okoliczności sprawy.

Jeżeli na skutek wezwania sądu strony zawrą ugodę na rozprawie, koszty pdstępowania poniosą po połowie.

Art. 67. Orzeczenie sądu rozjemczego zapada większością głosów. W orzeczeniu należy podać imiona i nazwiska składu orzekającego, imiona i nazwiska stron, żądania i dowody stron, rozstrzygnięcie sprawy i powody, któremi sąd się kierował. Orzeczenie ma być podpisane przez wszystkich członków sądu.

Jeżeli który z członków sądu odmówi swego podpisu, wtedy pozostali czynią o tem wzmiankę na orzeczeniu, które będzie miało taką moc, jak gdyby zostało podpisane przez wszystkich.

Orzeczenie sądu rozjemczego winno być doręczone stronom w ciągu dni trzech od dnia jego wydania.

Strona obowiązana do wynagrodzenia szkody winna w ciągu dni siedmiu od dnia doręczenia orzeczenia wypłacić poszkodowanemu lub złożyć w urzędzie gminnym zasądzoną sumę wynagrodzenia szkody oraz w tymże terminie uiścić zasądzoną sumę kosztów postępowania.

Orzeczenie sądu rozjemczego ulega wykonaniu w drodze sądowej w trybie przymusowego wykonania aktów (stanowi tytuł egzekucyjny dla sądów).

Art. 68. Od orzeczenia sądu rozjemczego służy stronie odwołanie do sądu okręgowego jedynie w tym wypadku, gdy naruszone zostały przewidziane w artykułach 61—67 przepisy o postępowaniu. Odwołanie wnieść należy w ciągu dni siedmiu od dnia doręczenia orzeczenia sądu rozjemczego.

Art. 69. Jeżeli w ciągu dni czternastu od dnia zamknięcia bezskutecznego postępowania ugodowego przed wójtem gminy sąd rozjemczy nie wyda orzeczenia, stronie poszkodowanej służy prawo udania się na zwykłą drogę sądową.

2. O ochronie od szkód wyrządzanych przez zwierzynę.

Art. 70. Każdy może zabezpieczyć swe grunty od wdzieranie się zwierzyny czyniącej szkodę w uprawach i plonach rolnych, urządzenia jednak poczynione w tym celu na jego gruncie nie mają służyć do chwytania tej zwierzyny.

W szczególności wolno każdemu odstraszać taką zwierzynę od swoich gruntów straszydłami, ogniami nocnemi itp. środkami.

Gdyby wskutek przewidzianej w artykule niniejszym ochrony od szkód zwierzę zraniło się lub zabiło, uprawniony do polowania nie będzie mógł żądać odszkodowania.

Art. 71. Uprawniony do polowania może grunty leżące w obrębie obwodu łowieckiego ochraniać od szkód czynionych przez zwierzynę, wymienioną w art. 55, zapomocą ogrodzeń i innych środków, jednak w ten tylko sposób, ażeby środki te nie przeszkadzały posiadaczom gruntów w prowadzeniu gospodarstwa.

Art. 72. Jeżeli szkody wyrządzane przez wilki lub dziki przybierają poważne rozmiary, a właściciel lub dzierżawca polowania na obszarze, na którym zwierzyna ta ma swoją ostoję, nie przedsiębierze skutecznych środków celem zapobieżenia szkodom, wojewoda może na skutek podania osób poszkodowanych lub z urzędu zarządzić obławę na koszt właściciela lub dzierżawcy polowania w celu przetrzebienia zwierząt powyższych. Osoby wykonywające obławę nie mogą zabijać zwierząt innych.

Osoby, które złożyły podanie o zarządzenie obławy, obowiązane są dostarczyć bezpłatnie naganiaczy.

Rozdział V.

O władzach i postępowaniu.

Art. 73. Opieka nad łowiectwem i nadzór nad przestrzeganiem przepisów rozporządzenia niniejszego i rozporządzeń na jego podstawie wydanych należą do Ministra Rolnictwa, na obszarze województwa do wojewody i na obszarze powiatu do starosty.

Przez wyraz „starosta" rozumieć należy powiatową władzę administracji ogólnej, a przez wyraz „wojewoda" — wojewódzką władzę administracji ogólnej.

Funkcjonarjusze państwowi obowiązani są powiadomić niezwłocznie miejscowego starostę lub najbliższy posterunek policji o dostrzeżonych przez siebie w czasie pełnienia swych obowiązków przekroczeniach przepisów rozporządzenia niniejszego i rozporządzeń na jego podstawie wydanych.

Art. 74. O ile postępowanie władz w artykule poprzednim wymienionych nie jest w rozporządzeniu niniejszem określone, stosować należy obowiązujące przepisy ogólne o postępowaniu władz administracyjnych.

Rozdział VI.

Postanowienie karne.

Art. 75. Grzywną do pięćdziesięciu złotych karany będzie:

1. kto nie okaże karty łowieckiej na żądanie osoby mającej nadzór nad przestrzeganiem przepisów o polowaniu;

2. kto wbrew postanowieniom rozporządzenia niniejszego poluje w odległości mniejszej niż sto metrów od cudzych zabudowań mieszkalnych lub kto poluje podczas nabożeństwa w niedzielę lub uroczyste święto w odległości mniejszej od dwóch kilometrów od świątyni lub na cmentarzu.

3. kto ze strzelbą lub innemi narzędziami do łowienia zwierzyny bezprawnie chodzi po cudzych gruntach.

Art. 76. Grzywną do dwustu złotych lub aresztem do czterech tygodni albo obiema temi karami łącznie karany będzie:

1. kto wbrew postanowieniom rozporządzenia niniejszego poluje bez uzyskania karty łowieckiej;

2. kto wbrew postanowieniom rozporządzenia niniejszego poluje na gruntach niestanowiących obwodu łowieckiego;

3. kto poluje w cudzym obwodzie łowieckim bez zgody osoby uprawnionej do polowania;

4. kto wyda pisemne zezwolenie na polowanie w swoim obwodzie wbrew przepisowi ustępu drugiego art. 27;

5. kto poluje w czasie między zachodem a wschodem słońca wbrew postanowieniom art. 47;

6. kto poluje z chartami lub psami gończemi na obszarze mniejszym niż dwa tysiące hektarów;

7. kto poluje na przelotne ptactwo łowne na wybrzeżu morskiem w pasie kilometrowej szerokości;

8. kto podbiera jaja, wybiera pisklęta lub niszczy gniazda ptaków niewymienionych w art. 50;

Art. 77. Grzywną do pięciuset złotych oraz aresztem do sześciu tygodni karany będzie:

1. kto poluje na łosie lub jelenie wbrew postanowieniom art. 46 rozporządzenia niniejszego;

2. kto poluje sposobami niedozwolonemi wbrew postanowieniom rozporządzenia niniejszego;

3. kto poluje w czasie ochronnym wbrew postanowieniom rozporządzenia niniejszego;

4. kto przekroczenia wymienione w punktach 1, 3, 8 art. 76 popełnia zawodowo.

Art. 78. Kto wbrew postanowieniom rozporządzenia niniejszego poluje:

1. na żubra, karany będzie grzywną do pięciu tysięcy złotych oraz aresztem do sześciu miesięcy;

2. na samicę łosia, na bobra lub kozicę, karany będzie grzywną do dwóch tysięcy pięciuset złotych oraz aresztem do sześciu miesięcy.

Art. 79. Kto wbrew postanowieniom rozporządzenia niniejszego poluje:

1. na świstaka, karany będzie grzywną do tysiąca złotych oraz aresztem do sześciu tygodni;

2. na inne zwierzę, wymienione w art. 48, karany będzie grzywną do pięciuset złotych oraz aresztem do sześciu tygodni.

Art. 80. Kto naruszy przepis art. 53 rozporządzenia niniejszego karany będzie grzywną do pięciuset złotych lub aresztem do sześciu tygodni, nadto zwierzyna lub świeże jej skóry ulegną konfiskacie na rzecz zakładów dobroczynnych.

Art. 81. W wypadku popełnienia przekroczeń wymienionych w artykułach 75—80 przez nieletnich do lat czternastu rodzice lub opiekunowie karani będą za niedozór grzywną do pięćdziesięciu złotych.

A-t. 82. Władza orzekająca oznaczy w orzeczeniu na wypadek niemożności ściągnięcia grzywny karę zastępczego aresztu według swego uznania z tem ograniczeniem, iż kara aresztu nie może przekraczać w wypadku wymierzenia jej za przekroczenia przewidziane w art. 75 — dni trzech, w art. 76 — dwu tygodni, w artykułach 77—80 — trzech tygodni.

W wypadku wymierzenia grzywny za przekroczenia przewidziane w art. 78 zamiana grzywny na areszt nastąpi zgodnie z przepisami zawartemi w ustawach karnych.

Art. 83. Obok kary wymierzonej za przekroczenia przewidziane w artykułach 77—79 — należy orzec konfiskatę broni, zapomocą której dokonano przekroczenia, oraz zabronionych rozporządzeniem niniejszem narzędzi łowieckich bez względu na to, czy są one własnością skazanego czy też osoby innej.

Przepis ustępu pierwszego nie ma zastosowania do broni myśliwskiej, której właściciel posiada kartę łowiecką i pozwolenie na broń. Broń ta będzie konfiskowana jedynie w razie przekroczenia przewidzianego w punkcie trzecim art. 77 oraz w artykułach 78 i 79.

Art. 84. Zwierzyna zabita lub złowiona bezprawnie w cudzym obwodzie łowieckim należy do właściciela lub dzierżawcy polowania, o ile nie ma zastosowania art. 80.

Niezależnie od tego właścicielowi lub dzierżawcy polowania za zwierzę bezprawnie zabite służy odszkodowanie równające się trzykrotnej wartości zabitego zwierzęcia.

Zwierzyna zabita lub złowiona bezprawnie na gruntach nie wchodzących w skład obwodu łowieckiego ulega konfiskacie na rzecz zakładów dobroczynnych.

Art. 85. Jeżeli jeden z czynów karalnych, przewidzianych w rozporządzeniu niniejszem, podpadnie pod surowszy przepis innych ustaw, należy według tych ustaw karę wymierzyć.

Art. 86. Do orzekania o czynach karalnych, przewidzianych w rozporządzeniu niniejszem, z wyjątkiem czynów przewidzianych w art. 78, powołany jest starosta.

Ukarany orzeczeniem starosty może w ciągu dni siedmiu od dnia doręczenia orzeczenia wnieść do starosty żądanie przekazania sprawy właści-

wemu sądowi powiatowemu (pokoju), który rozstrzyga według przepisów obowiązujących w pierwszej instancji sądowej.

Wyrok sądu okręgowego wydany w drugiej instancji jest prawomocny.

Na obszarze mocy obowiązującej ustawy o postępowaniu karnem z 1877 r. stosuje się przepisy o wydawaniu policyjnych zarządzeń karnych.

Art. 87. Do orzekaaia o czynach przewidzianych w art. 78 powołane są sądy powiatowe (pokoju).

Art. 88. Na obszarze mocy obowiązującej ustawy o postępowaniu karnem z 1873 r. można wnieść odwołanie niezależnie od przepisu § 464 p. k.

Na obszarze mocy obowiązującej kodeksu karnego z 1871 r. zamiast aresztu powyżej sześciu tygodni orzeka się więzienie.

Rozdział VII.

Postanowienia końcowe.

Art. 89. W wypadkach, gdy obwody łowieckie (okręgi) utworzone zostały na podstawie dotychczasowych przepisów, uważane będą za utworzone zgodnie z rozporządzeniem niniejszem do dnia 1 marca 1928 r. lub jeżeli zostały wypuszczone w dzierżawę — do chwili wygaśnięcia umów dzierżawnych.

Art. 90. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Rolnictwa, co zaś do orzecznictwa karnego — Ministrowi Sprawiedliwości i Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

O ile rozporządzenia wykonawcze dotyczyć będą zakresu działania innych ministrów, rozporządzenia te wydawane będą w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 91. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, z wyjątkiem województwa śląskiego, w czternaście dni po ogłoszeniu.

Jednocześnie z tem uchylone zostają na obszarze oznaczonym w ustępie pierwszym wszystkie przepisy w przedmiocie objętym rozporządzeniem niniejszem, a w szczególności:

artykuły 321—337, artykuł 338 w części dotyczącej zwierzyny, artykuły 339—374, 376 do 406, 407 w części dotyczącej zwierzyny, 409 do 418 ustawy o gospodarstwie wiejskiem (Zb. Pr. Ces. ros. tom XII cz. 2);

rozporządzenie Komisarza Generalnego Ziem Wschodnich z dn. 2 marca 1920 r. o polowaniu (Dz. Urz. Z. C. Z. W. Nr. 20/64 poz. 532);

ustawa łowiecka z dnia 15 lipca 1907 r. (Zb. Ust. prusk. str. 207);

ustawa łowiecka z dnia 13 lipca 1909 r. dla Królestwa Galicji i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem (Dz. Ust. Kraj. z 1910 r. cz. II Nr. 2);

ustawa łowiecka z dnia 19/25 marca 1883 r. (Zb. Ust. Król. Węg. z 1883 r. poz. XX);

artykuły 247—251 i cz. 2 i 3 art. 623 kod. kar. z 1903 r. oraz cz. 1 art. 623 kod. kar. z 1903 r. o ile dotyczy polowania;

artykuły 292—295 i 368 p. 10 kod. kar. z 1871 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: I. Mościcki.

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych: J. Piłsudski.

Minister: K. Bartel

Minister Spraw Wewnętrznych: Sławoj Składkowski.

Minister Spraw Zagranicznych: August Zaleski

Minister Skarbu: G. Czechowicz.

Minister Sprawiedliwości: A. Meysztowicz.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: Dr. Dobrucki

Minister Rolnictwa: K. Niezabytowski.

Minister Przemysłu i Handlu: E. Kwiatkowski

Minister Komunikacji: Romocki.

Minister Robót Publicznych: Moraczewski.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: Dr. Jurkiewicz.

Minister Reform Rolnych: Witold Staniewicz.

Minister Poczt i Telegrafów: Bogusław Miedziński.

Powyższe podaję do publicznej wiadomości z tem, że rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 28. XII. 1927 r.

Puck, dnia 24. 12. 1927 r.

Starosta: w z. Bała.

361.

Wybory do Sejmu.

W dniu 4 marca 1928 r. odbędą się wybory do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej w czasie od godz. 9-tej rano bez przerwy do 9-tej wieczór.

Okręg 29: (Tczew, Starogard, Gniew, Kościerzyna, Kartuzy, Wejherowo, Puck), wybiera 5 posłów.

Kandydatury poselskie winny być zgłaszane pisemnie na ręce przewodniczącego Okręgowej Komisji Wyborczej do dnia 3 lutego 1928 r. w dni powszednie od 10 do 12 godz. przed południem w budynku Starostwa w Tczewie pokój 9.

Do dnia 11 lutego 1928 r. należy wręczyć przewodniczącemu Okręgowej Komisji Wyborczej oświadczenie kandydatów, że na kandydaturę się zgadzają i dalsze oświadczenie w myśl art. 44 ord. wyb.

Zgłoszenie kandydatur winno być podpisane najmniej przez 50 wyborców zamieszkałych w okręgu wyborczym nr. 29. Liczba kandydatów nie może przekraczać dziesięciu.

Zgłaszający okręgową listę kandydatów winni jednocześnie wskazać swego pełnomocnika i jego zastępcę (art. 47 ord. wyb.).

Wyborcy, podpisujący zgłoszenia okręgowej listy kandydatów powinni obok swojego czytelnego podpisu, podać swój wiek, zawód i dokładny adres.

W listach kandydatów należy podać nazwisko, imię, wiek, zawód i miejsce zamieszkania każdego kandydata.

Nazwiska kandydatów powinny być oznaczone kolejnymi numerami.

Oświadczenie o przyłączeniu listy okręgowej do listy państwowej należy złożyć na ręce przewodniczącego Okręgowej Komisji Wyborczej do dnia 11 lutego 1928. r. (art. 57 ord wyb.).

Skład Okręgowej Komisji Wyborczej
jest następujący:

Przewodniczący:
Edward Jackowski,
Prezes Sądu Okręgowego w Starogardzie.

Zastępca przewodniczącego:
Kazimierz Tomaszewski,
Kierownik Sądu Powiatowego w Tczewie.

Członkowie:	**Ich zastępcy:**
1) Antoni Garnuszewski, Dyrektor Szkoły Morskiej, w Tczewie.	Teodor Frydrychowicz Adwokat i Notarjusz, w Tczewie.
2) Józef Raczkowski, rolnik, w Tczewie-Piotrowo.	Stanisław Łaszewski, dzierżawca domeny, Knybawa
3) Jan Heda, robotnik, w Tczewie.	Ryszard Szymański, dyrektor Pow. Kasy Chorych w Tczewie.
4) Marjan Lizoń, naczelnik Parowozowni, w Tczewie.	Stefan Woźniak, biuralista, w Tczewie.
5) Jan Pawłowski, egzekutor Pow. Kasy Chorych w Tczewie.	Maksym. Kramuschke, redaktor, w Tczewie.

Lokal urzędowy Okręgowej Komisji Wyborczej Tczew, Starostwo pokój 9.

Równocześnie zawiadamia się, że Okręgowa Komisja Wyborcza na okręg nr. 29 wykonywać będzie także wszelkie czynności dla wyborów do Senatu z wyjątkiem czynności, wymienionych szczegółowo w art. 12 ord. wyb. do Senatu. Czynności wymienione w tym artykule wykonywać będzie Okręgowa Komisja Wyborcza na Województwo Pomorskie w Toruniu.

Tczew, dnia 19 grudnia 1927 r.

Okręgowa Komisja Wyborcza na Okręg 29 w Tczewie

Edward Jackowski, przewodniczący.

362.

Rozporządzenie policyjne

Państwowego Urzędu Policyjnego w Gdyni w sprawie handlu na ulicach i placach publicznych.

Na zasadzie §§ 5 i 6 b. i f. ustawy o zarządzie policji z dnia 11 marca 1850 r. (Zbiór ustaw pruskich str. 265) i §§ 143 i 144 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30 lipca 1883 r. (Zbiór ustaw pruskich str. 195) rozporządzam za pozwoleniem Pana Wojewody Pomorskiego i zgodą Magistratu na obwód policyjny miasta Gdyni co następuje:

§ 1.

Wybór stałych miejsc na ulicach i placach publicznych przez sprzedawców wszelkiego rodzaju towarów, czyścicieli butów i t. p. uzależniony jest od zezwolenia Państwowego Urzędu Policyjnego.

§ 2.

Towar, wystawiony na sprzedaż, musi być umieszczony na przenośnych stolikach lub w przenośnych straganach, nieposiadających masywnych fundamentów.

§ 3.

Towar spożywczy, wystawiony na ulicach i placach na sprzedaż, winien być umieszczony w skrzynkach oszklonych, wzniesionych przynajmniej o 50 ctm. ponad ziemię. Za podstawę może służyć stolik lub wózik.

§ 4.

Pod stolikiem lub wózkiem wolno jest trzymać na wzniesieniu zapas owocu lub warzywa w czystych, szczelnie zamkniętych koszykach lub skrzynkach.

§ 5.

Nie wolno opakowywać owocu w papier brudny lub farbujący.

§ 6.

Stragany, stoliki, wózki, skrzynie, koszyki, wagi i ciężarki i wogóle wszelkie przyrządy oraz miejsce postoju należy utrzymywać w porządku i czystości.

§ 7.

Przed straganem względnie miejscem sprzedaży owocu winien właściciel umieścić kosz do rzucania pestek, papieru i innych odpadków, które po zwinięciu straganu względnie stolika należy usunąć z miejsca publicznego. Kosz ten winien nieprzepuszezać pestek, papieru i odpadków.

§ 8.

Prowadzący handel uliczny:

a) nie mogą być dotknięci chorobami zaraźliwemi lub budzącemi odrazę,
b) winni przestrzegać czystości rąk i ciała.

§ 9.

Przepisy niniejszego rozporządzenia nie odnoszą się do sprzedaży towarów i owoców na targach tygodniowych i obowiązującego porządku na tych targach.

§. 10.

Winni przekroczeń przepisów niniejszego rozporządzenia ulegną karze grzywny do 30 zł. lub w razie nieściągalności karze aresztu do 3 dni, o ile inne przepisy ustawowe wyższych kar nie przewidują.

§. 11.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Gdynia, dnia 27 września 1927 r.

L. dz. 4515/27.

Kierownik Państw. Urzędu Policyjnego:

(—) Dembek.

363.
Uzupełnienie rozporządzenia weterynaryjno-policyjnego Starosty w sprawie wścieklizny.

W § 1 rozporządzenia weterynaryjno-policyjnego Starosty w sprawie wścieklizny z dnia 17. XI. 1927 r. Orędownik Urzędowy powiatu morskiego Nr. 45 poz. 334, umieszczam gminę i obszar dworski Dębogórze.

Puck, dnia 9 grudnia 1927 r.

L. dz. II-32. 11852/27. St. Starosta: w z. Bała.

364.
Obwieszczenie.

Coraz częściej zdarzają się wypadki, że nieletni chłopcy, bawiący się na szlakach kolejowych obrzucają kamieniami pociągi, układają je na szynach itp., nie zdając sobie sprawy z następstw takich zabaw dla bezpieczeństwa ruchu pociągów i o odpowiedzialności, jaką za to na siebie ściągnąć mogą.

Panowie Wójci, Sołtysi, Przełożeni obszarów dworskich oraz organy policyjne pouczą mieszkańców wsi, a w szczególności nieletnich chłopców, o następstwach podobnych zabaw i o odpowiedzialności, jaką temsamem na siebie ściągną.

Puck, dnia 12 grudnia 1927. r.

L. dz. I. 12157/27. St.

Starosta: w z. Semrau.

OGŁOSZENIA.

Ogłoszenie
w sprawie wydzierżawienia polowania gmin. w Wiczlinie.

Wydzierżawienie polowania gminnego w Wiczlinie odbędzie się w sobotę dnia **7 stycznia 1928 r.** o godzinie 14-tej w sołectwie w Wiczlinie.

Warunki dzierżawy polowania leżą wyłożone 14 dni przed terminem licytacyjnym w biurze sołectwa do publicznego wglądu interesowanych, a w dniu licytacji będą ogłoszone.

Wiczlino, dnia 16 grudnia 1927 r.

Kaszubowski, sołtys,

Nr. obwodu	Nazwa obwodu	Przewodniczący i jego zastępca	Członek i zastępca wybrany przez władze adm. I instancji
1.	Chwaszczyno	Bruhn, Chwaszczyno zast. Setzke, rolnik, Chwaszczyno	Litwin Franciszek, rolnik, Chwaszczyno zast. Mania Paweł, nauczyciel
2.	Osowa	Redmann, sołtys zast. Schroeder Jan, rolnik	Kiszka Maksymiljan, nauczyciel zast. Sikora Marcin, rolnik
3.	W. Kack	Ellwart Andrzej, wójt zast. Pałasz Antoni, rolnik	Żywicki Józef, sołtys zast. Welc Michał, nauczyciel
4.	Kolonja	Dampc Andrzej, wójt zast. Raatz Władysław, nauczyciel	Falk Leon, sołtys zast. Bellgrau Marcin, rolnik
5.	Wiczlino	Kaszubowski, sołtys zast. Niżnik Antoni, rolnik	Gumiński Ludomir, nauczyciel zast. Formella Antoni, rolnik
6.	M. Kack	Kukowski Witold, właśc. Kolibki zast. Łytkowski Teofil, przod. P. P.	Raatz Bronisław, nauczyciel zast. Dembski, rządca Redłowo
7.	Chylonja	Jasiński, wójt zast. Neumann, nadleśniczy	Reinhard, sołtys z Cisowej zast. Gołębiewski, nauczyciel
8.	Łężyce	Roszczynialski, sołtys zast. Schulz, rolnik	Wojke, wójt zast. Reich, rolnik
9.	Gdynia	Nowacki, właśc. cegielni zast. Grubba, rolnik	Małecki, aptekarz zast. Radtke Jan, rolnik
9 a.	Gdynia-Oksywie	Raszke Michał, organista, Oksywie zast. Sliwiński Augustyn, rolnik	Miotk Teodor, rolnik, Oksywie Chojka Józef, rolnik, Oksywie
10.	Obłuże	Góra Adolf, nauczyciel zast. Ficht Edmund, sołtys	Kurr Franciszek, rolnik zast. Suchorz Augustyn, rolnik
11.	Pogórze	Dobke Józef, sołtys zast. Dorsz Feliks, rolnik	Sliwiński Teodor, rolnik zast. Babiński Maksymiljan, nauczyciel
12.	Kosakowo	Żelewski Augustyn, wójt zast. Czeliński Jan, sołtys	Klebba Józef, kowal zast. Nowc Leon, rolnik
13.	Dębogórze	Kaszuba Jan, rolnik zast. Paczul Ignacy, rolnik	Rzeppa, sołtys zast. Radtke Feliks, rolnik
14.	Pierwoszyno	Krause Józef, wójt zast. Jan Koszałka, nauczyciel	Bigott Józef, rolnik zast. Wilma Stefan, rolnik
15.	Rewa	Brach Eugenjusz, nauczyciel zast. Kreft Jan, sołtys	Kreft Antoni, rolnik zast. Borski Juljusz, rolnik

Członkowie wybrani przez gminy	
Członek	**Zastępca**
1. Krauze Franciszek, Chwaszczyno 2. Marschall Augustyn, Chwaszczyno 3. Czoska Józef, Chwaszczyno	1. Klein II Jan, Chwaszczyno 2. Steffanowski Jakób, Chwaszczyno 3. Piernitzki Feliks, Chwaszczyno
1. Wangler Wojciech, rolnik Wysoka 2. Ellwardt Leon, rolnik Osowa 3. Littwin Franciszek, robotnik Osowa	1. Rolbiecki Wojciech, sekr. leśn. Wysoka 2. Bichowski Jan, rolnik Osowa 3. Krause Jan, rolnik Osowa
1. Witt Józef, murarz 2. Liebert Walenty, murarz 3. Brilowski Augustyn, murarz	1. Ustarbowski Antoni, murarz 2. Tokarski Andrzej, murarz 3. Lewańczuk Jakób, kowal
1. Naczke Antoni, Kolonja 2. Wolka Leon, Kolonja 3. Wandtke Franciszek, Kolonja	1. Freiburg Józef, Kolonja 2. Rzeszewicz Jan, Kolonja 3. Jobs Augustyn, Kolonja
1. Benke Stefan, rządca z Kolibek 2. Korth Feliks, listonosz Kack 3. Nastała Jan, robotnik Kack	1. Korda Wojciech, drogomistrz Redłowo 2. Daroszewski Benedykt, urzęd. Skarb. Kolibki 3. Grabski Jan, robotnik Kack
1. Benke Stefan, rządca Kolibki 2. Korth Feliks, listonosz 3. Nastała Jan, robotnik	1. Korda Wojciech, drogomistrz 2. Daroszewski Benedykt, urzęd. skarbowy 3. Grabski Jan, robotnik
1. Ks. Lesiński, Chylonja 2. Kosznicki Juljan, Chylonja 3. Kunkół Augustyn, dozorca, Chylonja	1. Dzienisz Józef, rolnik, Chylonja 2. Kunkel Leon, rolnik, Chylonja 3. Wittbrodt Augustyn, rolnik, Chylonja
1. Bieszk Michał I 2. Skwiercz Stefan 3. Szulc Józef	1. Topka Jan I 2. Żuchliński Feliks 3. Szpecht Leon
1. Jetke Antoni, urzędnik, Gdynia 2. Główczewski Józef, rybak, Gdynia 3. Morawski Roman, fotograf, Gdynia	1. Górski Teodor, rolnik, Gdynia 2. Mucha Kazimierz, kierownik, Gdynia 3. Voigt Józef, spedytor, Gdynia
1. Ogrodowski Mieczysław, kier. szkoły, Oksywie 2. Chojka Jan, urzędnik, Oksywie 3. Sliwiński Józef, robotnik, Oksywie	1. Hermann Józef, robotnik, Oksywie 2. Chojka Antoni, urzęd. portowy, Oksywie 3. Borna Antoni robotnik
1. Grubba Antoni, rolnik Pogórze 2. Frankowski Feliks, robotnik, Pogórze 3. Siewert Józef, właściciel, Suchydwór	1. Ficht Józef, rolnik, Pogórze 2. Kollmer Franciszek, właściciel, Pogórze 3. Lessnau Teodor, robotnik, Pogórze
1. Grubba Antoni, rolnik 2. Frankowski Feliks, robotnik 3. Siewert Józef, rolnik	1. Ficht Józef, rolnik 2. Kollmer Franciszek 3. Lessnau Teodor, robotnik
1. Brzeziński Franciszek, robotnik, Kosakowo 2. Dorsz Augustyn, rolnik, Kosakowo 3. Sliwiński Jan, rolnik, Kosakowo	1. Zelka Szymon, robotnik, Kosakowo 2. Patoka Wojciech, chałupnik, Kosakowo 3. Głowienka Augustyn, gospodarz, Kosakowo
1. Nadolski Augustyn, rolnik 2. Gruba Jan, rolnik 3. Kierszka Leon, robotnik	1. Bojke Jan, Kazimierz 2. Szreder Antoni, Kazimierz 3. Stefanowski Jan. Dębogórze
1. Bużan Józef, rolnik 2. Welter Andrzej, rolnik 3. Kryzel Paweł, kupiec	1. Budnik Augustyn, stangret 2. Ficht Leon, rolnik 3. Nadolski Franciszek
1. Pioch Franciszek, rybak 2. Paszke Franciszek, rolnik 3. Hallmann Franciszek, robotnik	1. Bigott Franciszek, żeglarz 2. Kreft Antoni I, rybak 3. Kreft Antoni II, rybak

Nr. obwodu	Nazwa obwodu	Przewodniczący i jego zastępca	Członek i zastępca wybrany przez władze adm. I instancji
16.	Mosty	Grünwald Franc., Mechelinki zast. Kiedrowicz, nauczyciel	Konkel Edward, sołtys zast. Pieper Leon
17.	Żelistrzewo	Szreder, sołtys zast. Kurr Franciszek rolnik	Brzozowski Emil, rolnik zast. Mateja Augustyn, rolnik
18.	Błądzikowo	Pieper, sołtys zast. Nowicki, rolnik	Potrykus Walenty, rolnik zast. Skwiercz, rolnik
19.	Osłonino	Miślisz Klemens, sołtys zast. Jaks Józef rolnik	Wrese, rolnik zast. Glock, nauczyciel, Rzucewo
20.	Smolno	Wrese Ignacy, wójt zast. Sonnberg Józef, sołtys	Elwartowski Alfons, nauczyciel zast. Ptach Izydor, młynarz
21.	Mrzezino	Jaskółka, sołtys zast. Jeka Jan, przeł. obsz. dw..	Klebba, urzędnik stanu cywiln. zast. Dettlaff Juljusz, rolnik
22.	Połczyno	Błaszkowski Józef, nauczyciel zast. Grönwald, rolnik	Korthals, wójt zast. Klebba Andrzej, sołtys
23.	Puck	Kamski Stanisław, burmistrz zast. Mozołowski, nacz. Sądu Pow.	Miotk Antoni, kupiec zast. Adolph Bazyli, kupiec
24.	Żarnówiec	Zipser Wiktor, wójt zast. Prof. Dr. Józef Malotka	Domnik Jan I. zast. Dettlaff Juljusz, rolnik
25.	Odargowo	Gafke Augustyn, sołtys Lieske Augustyn. rolnik	Insp. Bronisław Zipser zast. Budnik, rolnik
26.	Sławoszyno	Tarnowski Augustyn, sołtys zast. Abraham Jan, rolnik	Gloza, książkowy, Sulicice zast. Jagalski Augustyn, rolnik
27.	Krokowa	Ladach Augustyn, wójt, Minkowice zast. Lemke, sołtys, Jeldzin	Groenke Augustyn, drogomistrz Minkowice zast. Samt Maksym. nauczyciel
28.	Goszczyno	Griża Jan, nauczyciel zast. Burzlaff, sołtys	Lange Józef, oberżysta zast. Block Augustyn, robotnik, Szary dwór
29.	Karwieńskie Błota	Pieper, sołtys Kowalski Władysław, rządca gosp.	Kapka, nauczyciel I. rz. zast. Dettlaff Jan, sołtys
30.	Ostrowo	Miłosz Jan, wójt zast. Budzisz Jan, sołtys	Strybaczykowski, nauczyciel zast. Jagalski, przod. str. celnej
31.	Werblinia	Rathenow Jan, sołtys zast. Domnik Michał, robotnik	Błaszkowski Alfons, nauczyciel zast. Sliwiński Feliks, rolnik

Członkowie wybrani przez gminy	
Członek	**Zastępca**
1. Klebba Antoni, rolnik, Mosty 2. Konkel Adolf, rolnik, Mosty 3. Schroeder Jan, robotnik, Mosty	1. Karsznia Józef, rolnik, Mosty 2. Denc Franciszek, murarz, Mosty 3. Klebba Konstanty, rolnik, Mosty
1. Kupferschmidt Brunon, naucz., Zelistrzewo 2. Dettlaf Klemens, rolnik, Zelistrzewo 3. Marzejon Józef, rolnik, Zelistrzewo	1. Juszke Alfons, nauczyciel, Zelistrzewo 2. Rekisz Józef, rolnik, Zelistrzewo 3. Adaś Feliks, rolnik, Zelistrzewo
1. Korthalsa Józef, gospodarz, Błądzikowo 2. Kossa Józef, gospodarz, Błądzikowo 3. Rathowa Józef, robotnik, Błądzikowo	1. Piontke Franciszek, rolnik, Błądzikowo 2. Kossa Jan, gospodarz, Błądzikowo 3. Miloszka Juljusz, gospodarz, Błądzikowo
1. Nadolski Józef, nauczyciel 2. Knyba Bronisław, nauczyciel, Rzucewo 3. Kreft Franciszek, kołodziej	1. Karsznia Jan, rolnik 2. Rinc Antoni, robotnik 3. Machol Jan, robotnik
1. Elwart Jan, rolnik, Smolno 2. Hildebrandt Józef, rolnik, Smolno 3. Labuda Franciszek, rolnik, Smolno	1. Jaks Franciszek, rolnik Smolno, 2. Kostrach Franciszek, rolnik, Smolno 3. Rybandt Antoni, rolnik Smolno
1. Detlaf Ksawery, rolnik, Mrzezino 2. Szreder Juljusz, rolnik, Mrzezino 3. Zeliński Łucjan, rolnik, Mrzezino	1. Plotzke Augustyn, siodlarz, Mrzezino 2. Bemka Jan, rolnik, Mrzezino 3. Dettlaff Józef, rolnik, Mrzezino
1. Malinowski Bernard, nauczyciel 2. Miotk Leon, rolnik 3. Trendel Franciszek	1. Potrykus Juljusz, rolnik 2. Lessnau Jan, rolnik 3. Korthals Jan, rolnik
1. Grabowski Adolf, budowniczy, Puck 2. Krzebietke Franciszek, kupiec, Puck 3. Deskowski Brunon, nauczyciel, Puck	1. Voelkner Józef, robotnik, Puck 2. Kopicki Konrad, piekarz, Puck 3. Pliński Augustyn, krawiec, Puck
1. Gafk Stanisław, rolnik, Zarnowiec 2. Abraham Jan, murarz, Żarnowiec 3. Czapp Wojciech, rolnik, Żarnowiec	1. Budnik Augustyn, kowal, Żarnowiec 2. Dominik Jan III rolnik, Zarnowiec 3. Brill Jan, rolnik, Zarnowiec
1. Magula Franciszek, włodarz 2. Lessnau Józef, rolnik 3. Manuszewski Paweł, nauczyciel	1. Gerszewski Józef, robotnik 2. Bemka Augustyn, chałupnik 3. Roda Franciszek, inwalida
1. Ceynowa Józef, roinik, Sławorzyno 2. Rathenow Wiktor, rolnik, Sławoszyno 3. Roeske Teodor, rolnik, Sławoszyno	1. Busch Józef, rolnik, Sławoszyno 2. Ciskowski Paweł, rolnik, Sławoszyno 3. Preiss Wilhelm, rolnik, Sławoszyno
1. Schenkel Reinhold, nauczyciel, Krokowo 2. Bobkowski Bernard, dzierżawca Mińkowice 3. Roeske Józef, dozorca, Krokowo	1. Krzebietke Antoni, kowal, Krokowo
1. Kuchnowski Ksawery, rolnik, Goszczyno 2. Lieder Józef, robotnik, Goszczyno 3. Okoń Augustyn, rolnik, Goszczyno	1. Jeka Augustyn, rolnik Goszczyno 2. Budnik Józef, rolnik, Goszczyno 3. Hinc Augustyn, rolnik, Goszczyno
1. Luszek Józef, oberżysta, Karwieńskiebłoto 2. Jankowski Stefan, celnik, Karwieńskiebłoto 3. Bykowski Win., kolonista, Karwieńskiebłoto	1. Klodzik Hermann, rolnik, Karwieńskiebłoto 2. Kuzel Ksawery, piekarz, Karwieńskiebłoto 3. Semmerling Aug., dzierż. Karwieńskiebłoto
1. Szornak Leon, chałupnik, Ostrowo 2. Bastian Józef, oberżysta, Ostrowo 3. Wittbrodt Antoni, chałupnik, Ostrowo	1. Schomburg Józef, rybak, Ostrowo 2. Radtke Jan, chałupnik, Ostrowo 3. Kleba Wojciech, rolnik, Ostrowo
1. Okoń Augustyn, rolnik 2. Kunc Augustyn, rolnik 3. Goyke Józef, rolnik	1. Kossa Jan, rolnik 2. Labuda Jan, rolnik 3. Fleming Jan, rolnik

Nr. obwodu	Nazwa obwodu	Przewodniczący i jego zastępca	Członek i zastępca wybrany przez władze adm. I instancji
32.	Starzyno	Górski Hipolit, nauczyciel zast. Tebinka Zygmunt, wł. Parszkowo	Blok Augustyn, wójt Głuszewo zast. Konefka Władysław, rolnik
33.	Starzyński-dwór	Jankowski, sołtys zast. Rybiński, właśc. ziemski	Lewiński Jan, robotnik zast. Włodarek Wład., rolnik
34.	Tupadła	Potrykus Marcin, sołtys zast. Dettlaff Leon, rolnik	Góhra Antoni, rolnik zast. Cybulski Bolesław, rolnik
35.	Strzelno	Ellwardt Teodor, rolnik zast. Zelewski Józef, rolnik	Stenzel, nauczyciel zast. Białk Andrzej, rolnik
36.	Mieroszyno	Dera Jan, nauczyciel zast. Dettlaff Józef, sołtys	Laks Augustyn zast. Jeka Józef, rolnik
37.	Łebcz	Aremka, sołtys zast. Szukalski Ignacy, dzierż. dom.	Owsiany Tadeusz, dzierż. domeny zast. Szymański, rolnik
38	Gnieżdżewo	Krause, nauczyciel zast. Kohnke Leon Józef, rolnik	Kużel Augustyn, sołtys zast. Tański Adam, wł. majątku
39.	Swarzewo	Lubner Teodor, nauczyciel zast. Lessnau, sołtys	Pliński Józef, rolnik zast. Pieper Józef, rolnik
40.	Wielkawieś	Sobacki Marjan, nauczyciel zast. Torliński Leon, rolnik	Dettlaff Augustyn, sołtys zast. Struk Ksawery, rolnik
41.	Chłapowo	Potrykus Jan, wójt zast. Tempski Franciszek, dzierżawca domeny, Cetniewo	Hinc Franciszek, nauczyciel zast. Lessnau Juljusz, sołtys
42.	Kuśnica	Dettlaff Dyonizy, sołtys zast. Cejnowa, nauczyciel	Budzisz Maksymiljan zast. Budzisz Alojzy
43.	Chałupy	Konkel, sołtys zast. Kurr, nauczyciel	Budzisz Józef, rybak zast. Golla Michał
44.	Jastarnia	Kohnke Teodor, wójt zast. Sarnowski Ignacy, naucz.	Pieper Dawid, sołtys zast. Lisakowski Maksymiljan z Boru
45.	Hel	Zieleniewicz, sołtys zast. Kotula, nadleśniczy	Seltenreich Edward, insp. rybołóstwa zast. Kohnke Klemens, rybak

Powyższy skład obwodowych komysyj wyborczych

Tczew, dnia

Okręgowa Komisja Wyborcza,

Przewodniczący:

Członkowie wybrani przez gminy	
Członek	**Zastępca**
1. Muza Józef, rolnik 2. Zielke Ksawery, rolnik 3. Kohnke Jan, rolnik	1. Lewicki Józef, robotnik 2. Maciejewski Jan, robotnik 3. Patocka Michał, rolnik
1. Marszałek Stanisław, agronom 2. Włodarek Józef, rolnik 3. Zielke Michał, rolnik	1. Marzejon Antoni, robotnik 2. Smary Alfons, nauczyciel 3. Jeka Józef, rolnik
1. Behmka III Józef, rolnik 2. Lahs Augustyn, rolnik 3. Redlin Jan, rolnik	1. Jeka Jan, robotnik 2, Lahs Józef, robotnik 3. Ciskowski Augustyn, rolnik
1. Bekisz Feliks, rolnik Strzelno 2. Marzejon Jan, rolnik, Strzelno 3. Ostrompka Augustyn, kowal, Strzelno	1. Miszke Otton, rolnik, Strzelno 2. Patzki Augustyn, rolnik, Strzelno 3. Lessnau Jan, rolnik, Strzelno
1. Wanserski Augustyn, rolnik, Mieroszyno 2. Jetka Józef, robotnik, Mieroszyno 3. Domnik Augustyn, rolnik, Mieroszyno	1. Hirsz Augustyn, robotnik, Mieroszyno 2. Orzeł Franciszek, robotnik, Mieroszyno 3. Borkowski Józef, robotnik, Mieroszyno
1. Gaffke Paweł, rolnik 2. Kopicki Jan rolnik 3. Dettlaff Jan, właściciel	1. Kortas Jakób, właściciel 2. Gaffke Józef, krawiec 3. Gaffke Józef, cieśla
1. Tanski Kazimierz, rolnik, Gnieżdżewo 2. Gaffke Jan, rolnik, Gnieżdżewo 3. Busch Józef, rolnik, Gnieżdżewo	1. Kohnka Juljusz, rolnik, Gnieżdżewo 2. Ferra Franciszek, rolnik, Gnieżdżewo 3. Bobber I Jan, rolnik, Gnieżdżewo
1. Skwiercz Leon, rolnik, Swarzewo 2. Parchem Jan, rybak, Swarzewo 3. Kunc Ksawery, chałupnik, Swarzewo	1. Kuzel Leon, rolnik, Swarzewo 2. Konkol Józef, rolnik, Swarzewo 3. Potrykus Teodor, rolnik, Swarzewo
1. Karcz Józef, rolnik 2. Myślisz Jakób, rolnik 3. Bolda Ksawery, rolnik	1. Labudda Józef, rybak 2. Glembin Jan, rolnik 3. Bolda Józef, rybak
1. Potrykus Juljusz, rolnik 2. Breska Augustyn, kowal 3. Jeka Michał, rolnik	1. Jeka Józef II., rolnik 2. Pliński Michał, rybak 3. Bolda Jakób, rolnik
1. Budzisz Antoni V., rybak 2. Budda Antoni, rybak 3. Budzisz Feliks, handlarz ryb	1. Konkol Wojciech, rybak 2. Nimot Piotr, rybak 3. Rotta Jan, rybak
1. Struk Augustyn I., rybak 2. Konkel Ignacy, rybak 3. Budzisz Leon, rybak	1. Budzisz Antoni, rybak 2. Struk Augustyn III., rybak 3. Gruba Antoni, rybak
1. Kąkol Aleksander I., rybak 2. Długi Konrad, rybak 3 Kąkol Robert I., rybak	1. Necel Franciszek, rybak 2. Konka Franciszek I., rybak 3. Kąkol Antoni II., rybak
1. Jankowski Józef, leśniczy, Hel 2. Wolff Otton, wędzarnik, Hel 3. Pahlke Fryderyk, rybak, Hel	1. Frennert Otton, rybak, Hel 2. Wendt Eryk, rybak, Hel 3. Zuch Alfred, rybak, Hel

powiatu morskiego podaje się do publicznej wiadomości.

23. grudnia 1927 r.

Okręg 29 w Tczewie

w z. **Tomaszewski.**

Odpowiedzialny redaktor: Przewodniczący Wydziału Powiatowego. Drukiem „Gazety Kaszubskiej" w Wejherowie